

undlades, idet dette fremtidig må bero på et samlet skøn over befolkningens muligheder for fødselshjælp. I København må som hidtil ansættelse af distriktsjordemødre under de nuværende forhold anses som unødvendig.

Ved godkendelse af distrikternes størrelse og grænser vil man tilstræbe at opnå den tilpasning mellem distriktsjordemoderens arbejdssevne og arbejdsområde, der er omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. For at fremme en hensigtsmæssig ordning af distriktsinddelingen er det endvidere tanken, at der inden for hvert amt af amtsrådet og vedkommende byråd i forening skal udarbejdes en plan for fødselshjælpen inden for amtets område. Reglen i § 1, stk. 4, tilsigter ligeledes at gøre distriktsinddelingen så rationel som mulig.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til § 8, stk. 1, i den gældende jordemoderlov.

Til § 3.

ad stk. 1.

Reglen i § 3, stk. 1, må anses som en naturlig følge af, at de almindelige bestemmelser om udøvelse af jordemodergerning og de særlige bestemmelser om distriktsjordemødre efter forslaget ikke længere vil findes i samme lov.

ad stk. 2.

§ 3, stk. 2, er udtryk for det princip, der er lagt til grund for forslagets bestemmelser om løn og pension: at distriktsjordemoderen betragtes som ansat af det offentlige i en tjenestemandsstilling. Også hidtil har det, navnlig for pensionens vedkommende, været de for statens tjenestemænd gældende regler, der har fundet anvendelse på distriktsjordemødrenes forhold. Da disse jordemødres stilling ifølge den historiske tradition fastsættes ved særlig lov ensartet for hele landet, har man fundet det rimeligt, at det er de almindelige bestemmelser om stats-tjenestemænds rettigheder og pligter — med de efter forholdets natur nødvendige lempelser — der finder anvendelse på distriktsjordemødre, skønt disse ansættes af amts- og købstadkommunerne og derfor for så vidt må sidestilles med kommunale tjenestemænd. Da distriktsjordemødrenes retlige stilling i mange henseender er af en ganske særegen karakter, er det på forhånd

klart, at man ikke umiddelbart vil kunne gøre alle tjenestemandslovens regler anvendelige på distriktsjordemødrenes forhold, ligesom en række af tjenestemandslovens regler ikke i fuldt omfang kan gælde for distriktsjordemødre. Der er derfor foreslået tillagt indenrigs- og boligministeren en almindelig beføjelse til efter forhandling med finansministeren at fastlægge det nærmere indhold af distriktsjordemødrenes ansættelsesvilkår inden for de ved nærværende forslag angivne rammer. Reglerne herom vil efter forslaget blive fastsat i et regulativ, om hvis indhold der vil blive forhandlet med vedkommende kommunale organisationer.

Til § 4.

ad stk. 1.

En distriktsjordemoders pensionsgivende løn udgør efter den gældende lov med senere ændringer: 1 040 kr. årlig stigende med 100 kr. hvert 3. år til 1 440 kr. (slutløn opnås efter 12 års ansættelse). Hertil kommer et procentvis beregnet dyrtidstillæg (efter samme regler som dyrtidstillægget til vederlaget til rigsdagens medlemmer), der pr. 1. april 1952 udgjorde 126 pct. af den nævnte løn samt i tiden indtil 30. november 1952 et midlertidigt løntillæg på 108 kr. årlig. Endelig ydes der af det offentlige en feriegodtgørelse på 75 kr. til de distriktsjordemødre, der holder ferie. Den samlede løn, der er ens for en forsørger og en ikke-forsørger, udgjorde herefter pr. 1. april 1952:

begyndelsesløn

2 533 kr. 40 øre

slutløn

3 437 kr. 40 øre.

Honorarindtægten for en distriktsjordemoder på landet med en praksis på 100 fødsler årlig kan anslås til 6 960 kr. årlig, idet sygekassernes honorar til jordemoderen for fødselshjælp på landet siden 1. april 1952 udgør 57 kr. 60 øre pr. fødsel, hvortil kommer honorarer (à 4 kr.) for helbredsundersøgelser af svangre i medfør af lov nr. 472 af 1. oktober 1945 (gennemsnitligt 3 undersøgelser for hver barselkvinde). Lægges denne honorarindtægt til de anførte lønninger, når man følgende årlige totalindtægt for en „fuldt beskæftiget“ distriktsjordemoder:

9 493 kr. 40 øre stigende til 10 397 kr. 40 øre.

For at danne sig et billede af distriktsjordemoderens realindtægt må man dog herudover navnlig medregne værdien af fribolig eller boliggodtgørelsen (for tiden på